Analize și opinii

Dan Diaconu: Dilemele tefeliștilor explicate simplu, ca pentru proști(adică, da, chiar și ei pot înțelege!)

Acum 3 ore 297 Vizualizari 6 Timp de citire

„Vai, dar a scăzut Bursa!” „Vai, dar a crescut EUR în raport cu leul, e jihad!” „Vai, dar România nu se mai poate împrumuta deoarece randamentele sunt foarte mari!”

Cam ăstea sunt mesajele transmise de ticăloșii jigodioși gen Guran, Guda etc. și amplificate de toți analfabeții care n-au habar cu ce se ocupă bursa sau cum se formează cursul, cum se finanțează țara. Și, întrucât avem de-a face cu proștii, hai să le explicăm simplu, ca pentru mintea lor defectă pentru ca, în final, să înțeleagă cât sunt de proști!

1. Bursa. Ce se întâmplă acolo? Se tranzacționează titluri, adică acțiuni, adică „părticele” din firmele listate. În mod normal, pentru ca unii să cumpere alții trebuie să vândă. Și invers. Care-i treaba cu „a scăzut bursa”? În

România absolut niciuna! „A scăzut bursa” poate fi o problemă pe pieţele mature unde bursa este folosită pentru finanţare. Adică, în loc să te duci la bancă, vinzi nişte acţiuni de-ale firmei şi-ţi finanţezi activitatea(sau

obligaţiunilor, am avut de-a face doar cu 4(PATRU!!!) emitenţi(Ministerul Finanţelor, Teilor, Autonom şi Primăria Bucureşti).

Aşadar chestia cu „a scăzut bursa” e zero, dar e bine că au tefeleii la ce să rânjească ca proştii. Bursa poate scădea şi la zero: firmele vor rămâne tot acolo, activitatea lor va fi aceeaşi, doar că acţionarii vor putea lua mai puţini bani pe acţiunile pe care le deţin.

2. Cursul. Cum se formează? Prin cerere şi ofertă. Adică unii vând lei ca să cumpere EUR şi invers. E logic ca atunci când sunt mai mulţi cei care vând EUR, leul să se întărească, în timp ce atunci când sunt mai mulţi în căutare de EUR, leul să slăbească. Cine face legea pe această piaţă? Păi cei care au treabă şi manipulează multă valută adică, în principal, importatorii şi exportatorii. Exportatorii îşi schimbă în lei banii pe care i-au încasat din afară pentru a-şi plăti salariile, pentru a achiziţiona materia prima s.a.m.d. în timp ce importatorii schimbă în EUR leii pe care i-au încasat din vânzări pentru a-şi plăti importurile. Simplu, nu-i aşa? E logic aşadar ca atunci când ai mai multe importuri decât exporturi să ai o presiune pe leu, iar când ai mai multe exporturi mai mari să se întărească leul. Şi uite-aşa apare din joben un indicator foarte facil: situaţia contului curent. El măsoară, într-o perioadă de timp, diferenţa dintre importuri şi exporturi: dacă ai mai multe exporturi ai excedent, deci EUR scade, dacă ai mai multe importuri ai deficit, deci EUR creşte în lei. Care-i situaţia României? În 2024 a încheiat cu un deficit de cont curent record, de 30 MILIARDE EUR, în creştere de la 21 MILIARDE EUR în 2023!!! Şi-acum întrebarea care vine e simplă: de ce n-a scăzut EUR până acum? Oare pentru că, în complicitate cu nulităţile de guvern, Mugurel a ţinut cursul ca să mimeze stabilitatea? Şi de ce creşte acum? Păi oare tot din cauză că cineva de la BNR nu mai vrea să ţină cursul ca să arate că „e jale, frate!”?

Doar că, ceea ce trebuie să înţelegeţi este că, INDIFERENT DE REZULTATUL ALEGERILOR, BNR VA FI OBLIGATĂ SĂ DEVALORIZEZE LEUL CU APROXIMATIV 10%. Adică, vrem-nu vrem trebuie să ne pregătim pentru un curs de cel puţin 5.5 lei/EUR. Şi asta rapid. De ce? Întrebaţi-l pe Ciolacu şi târla lui de „esperţi”! Şi dacă tot îl întrebaţi, întrebaţi-l şi despre bac!

3. Incapacitatea de finanţare a României. Ca să te împrumuţi pe pieţele internaţionale, eşti analizat exact aşa cum eşti analizat la bancă atunci când mergi să iei credit. Se uită la ceea ce se numeşte bonitatea ta şi, în funcţie de asta, iei sau nu iei. De fapt răspunsul corect e: iei la o anumit randament sau la un randament mai mare. De ce? Pentru că cel care te împrumută riscă. Şi, în funcţie de riscul pe care şi-l asumă, vine la pachet şi randamentul la care are pretenţie. Deci cum stă România? Guvernările luminoase Orban&Cîţu&Ciucă&Ciolacu au făcut ca România să fie cotată ca „încă având grad investiţional, dar cu perspectivă negativă”. Ce înseamnă asta? Că dacă mai face vreo prostie financiară, intră în rahat. OK, ar putea fi un oarecare echilibru, dar agenţiile de rating spun că avem „perspectivă negativă”. Adică, e o probabilitate foarte mare ca să intrăm în rahat. Bun, având în vedere datele, dacă vrei să împrumuţi România, te uiţi pe situaţiile financiare ale ţării astfel încât să-ţi faci o idee. Iar aici, principalul element este situaţia Bugetului: dacă ai cheltuit într-un an mai puţin decât aveai bugetul se numeşte că eşti pe excedent, iar dacă ai cheltuit mai mult se numeşte că eşti pe deficit. Cum stăm noi? ROMÂNIA ARE CEL MAI MARE DEFICIT DIN UNIUNEA EUROPEANĂ CA RAPORT DIN PIB(9%)! Este imens. Asta înseamnă că noi, ca stat, nu suntem capabili să încasăm cât avem nevoie ca să funcţionăm. De ce? Păi din cauza risipei bugetare, a aparatului de

stat supradimensionat și a mafiei din economie care a măturat micii investitori pentru a face loc mafioților internaționali care nu plătesc nimic pentru profiturile de-aici. Și, să nu uităm, din cauza blatului pe care-l face

guvernului altă lumină, Pledoiu. Sunt tare curios cum va face el diferența dintre lungimea pulanului și dimensiunea deficitelor întrucât, în mintea sa de melițian, absolut totul se raportează la pulan.

Revenind la problemă, e cât se poate de logic ca cei care ar cumpăra obligațiuni emise de statul român să-și pună întrebări întrucât, după cum vedeți, situația e dezastruoasă. Întrebarea pe care ar trebui să v-o puneți este cine anume va putea face ordine în economia țării și în statul român: mafia care-a fost până acum la putere sau alții, care cel puțin n-au fost părtași la toate potlogăriile și nici nu sunt interesați să ascundă jaful făcut de mafioți? Între altele, ăsta a fost motivul pentru care au fost anulate alegerile din decembrie: dacă cineva vă spune că, în loc să avem deficitul bugetar de doar 3% îl avem 9% pentru că am dat banii în Ucraina și pe chestii mafiote legate de asta, oare cum veți reacționa? De asta le e frică!

Și-aici pun punct. Sper că am explicat atât de limpede încât chiar și un creier precar de tefeleu să înțeleagă cum stă treaba. Și, în final, să perceapă și bietul de el cât de prost e!

Autor: **Dan Diaconu**

Despre autor

editor